

Arrest

nr. 289 386 van 26 mei 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarige kinderen:
2. X
3. X
4. X
5. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. KELCHTERMANS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarige kinderen X, X, X en X, die verklaren van Somalische nationaliteit te zijn, op 9 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat J. DE LIEN *loco* advocaat N. KELCHTERMANS die tevens tweede, derde, vierde en vijfde verzoekende partijen vertegenwoordigt en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster en haar 3 oudste kinderen, M., Mu. en Y., kwamen volgens haar verklaringen België binnen op 1 maart 2013. Op 18 september 2020 diende verzoekster een verzoek tot internationale bescherming in.

Verzoekster beviel in België van een vierde en vijfde kind, M. en F.

Verzoeksters echtgenoot die verklaarde in 2010 België te zijn binnengekomen, heeft twee procedures om internationale bescherming doorlopen, alsook een verblijfsmachtigingsprocedure in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 9 mei 2012 werd beslist tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvV 8 december 2011, nr. X; RvV 24 augustus 2012, nr. X; RvV 30 november 2012, nr. X; RvV 23 juni 2016, nr. X).

1.2. Op 8 december 2022 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 8 december 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 18/09/2020
Overdracht CGVS: 12/04/2021*

U had een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 24 oktober 2022, van 9u16 tot 12u32, bijgestaan door een tolk die de taal Swahili machtig is. Uw advocaat, meester Bobber LOOS, loco meester Kati VERSTREPEN, was bij dit persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Al Hadharaji-clan te behoren. U bent geboren op [... 1985] op het Bajuni-eiland Chula dat deel uitmaakt van Kismayo-district van de provincie Lower Juba, waar u uw hele leven verbleef tot aan uw vertrek naar Europa.

Uw man, M.Y.I. verliet Chula in 2009 omdat hij de dochter van de lokale sheikh zwanger had gemaakt en hierdoor problemen kreeg. Enkele jaren na het vertrek van uw man kreeg uw oom problemen, omdat hij een schuld niet kon afbetalen. Om zijn schuld af te lossen huwde hij u uit aan A., een man die lid was van Al Shabaab. A. ontdekte dat u niet besneden was en drong er meermaals op aan dat u en uw dochters zich zouden laten besnijden, wat volgens hem de normale gang van zaken was. Op een dag wilde A. uw dochter verkrachten waarop jullie een verhitte discussie hadden. Tijdens de drie maanden dat u met A. gehuwd was werd u meermaals verkracht en in elkaar geslagen. Om die redenen besloot u eind 2014 Chula te verlaten.

In 2015 kwam u België binnen, waar u op 18 september 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u attesten van immatriculatie van u en uw familie voor.

Bij terugkeer vreest u een gedwongen huwelijk en besnijdenis.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 24.10.2022 (verder CGVS), p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van het Bajuni-eiland Chula behorende tot het district Kismayo gelegen in de provincie Lower Juba en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken.

Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat u zeer laattijdig een verzoek om internationale bescherming in België hebt ingediend. U verklaart Chula eind 2014 verlaten te hebben en in 2015 in België te zijn aangekomen (CGVS, p. 8 en 11). Opgemerkt dat u pas in september 2020 een verzoek om internationale bescherming in België hebt ingediend en gevraagd waarom u vijf jaar gewacht heeft, antwoordt u dat u ziek was bij aankomst, uw man eerst nog werk had maar daarna ontslagen werd en het OCMW jullie niet langer wilde helpen (CGVS, p. 13). Gevraagd waarom u niet meteen bij aankomst in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, antwoordt u dat u niets over de procedure wist, uw man u naar het OCMW bracht en ervan uitging dat het OCMW alles ging regelen (ibid.). Opgemerkt dat uw man zelf eerder al twee verzoeken om internationale bescherming heeft ingediend in België en de procedure dus kent, en nogmaals gevraagd waarom u nog vijf jaar gewacht heeft om een eigen verzoek in te dienen, geeft u het weinig verhelderende antwoord dat u het niet weet, uw man u naar het OCMW bracht en u daarna naar school ging (CGVS, p. 14). Gevraagd of u ooit een andere procedure heeft gestart in België om een verblijfsvergunning te bekomen, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd of u of uw echtgenoot ooit een 9bis (humanitaire regularisatie) hebben aangevraagd, antwoordt u dat uw man van plan is om dat te doen (ibid.). Gevraagd of uw echtgenoot sinds zijn aankomst in België het land ooit verlaten heeft, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd of u sinds uw aankomst in België het land ooit verlaten heeft, antwoordt u van niet (ibid.).

Bovenstaande toont aan dat u geen bevredigende verklaring geeft voor uw laattijdig verzoek. Van een verzoeker om internationale bescherming wiens leven in gevaar is, mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij of zij zo snel mogelijk na aankomst in het land van asiel een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat u dat niet gedaan hebt en meerdere jaren hebt gewacht doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde motieven om uw land van herkomst te verlaten. Aangezien uw echtgenoot in het verleden zelf twee verzoeken om internationale bescherming heeft ingediend en de hele asielprocedure tweemaal van A tot Z heeft doorlopen, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u goed genoeg op de hoogte was van de weg naar die asielprocedure.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de datum van vertrek uit uw land van herkomst en de datum van aankomst in België. Op de DVZ en het CGVS geeft u aan dat u eind 2014 vertrokken bent uit Chula (verklaring DVZ, punt 10 en 32, en CGVS, p. 8), terwijl u tijdens de registratie van uw asielaanvraag aangaf in maart 2013 in België te zijn aangekomen (zie registratie verzoek om internationale bescherming, punt II). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat het een fout was, het ondertussen verbeterd is en u in 2015 naar België kwam (CGVS, p. 11). Gevraagd waarom u dan eerst maart 2013 hebt opgegeven, antwoordt u dat het een misverstand was (ibid.).

Daarenboven legt u tegenstrijdige en vage verklaringen af over uw reisweg naar België. Op de DVZ verklaart u met de boot vanuit Chula te zijn vertrokken naar een onbekend land waar er Arabisch werd gesproken en waar u drie weken verbleef (verklaring DVZ, punt 32), terwijl u op het CGVS aangeeft zes weken in dat onbekend Arabisch land te hebben verbleven (CGVS, p. 13). Opgemerkt dat u dus zes weken in een land verbleef zonder te weten welk land het was, antwoordt u dat dat klopt en u de naam niet kent omdat u altijd binnen bleef (CGVS, p. 14). Gevraagd of u dan geen enkel idee heeft welk land dat was, antwoordt u van niet (ibid.). Opgemerkt dat u op de DVZ zei dat u daar drie weken verbleef in plaats van zes en gevraagd hoe dat komt, antwoordt u dat ze u op de DVZ niet goed verstaan hebben (ibid.). Gevraagd waar u die zes weken verbleef, antwoordt u dat u in een gebouw verbleef zonder naar buiten te gaan (ibid.). Op de DVZ verklaart u met de boot vanuit het onbekend Arabisch land naar een volgend onbekend land te zijn gegaan waar er een andere variant van Swahili – u spreekt zelf Kiswahili of Kibajuni – gesproken werd en waar u anderhalve maand verbleef (verklaring DVZ, punt 32). Op het CGVS opgemerkt dat u van een onbekend Arabisch land naar een ander land ging en gevraagd welk land dat was, antwoordt u dat deze keer dat u hun taal niet begreep (CGVS, p. 15), wat sterk contrasteert met uw verklaringen op de DVZ. Nogmaals gevraagd welk land dat was, antwoordt u dat u het niet weet en u jullie daar niet lang gebleven zijn (ibid.). Gevraagd hoe lang u daar bleef, antwoordt u dat u daar één week verbleef (CGVS, p. 16).

Gevraagd welke taal ze daar spraken, antwoordt u het niet te weten (ibid.). U verklaart verder dat u na één week in dat land het vliegtuig nam (ibid.). Gevraagd naar welk land u het vliegtuig nam, antwoordt u dat u eerst naar een ander land ging waar jullie even gewacht hebben om vervolgens het vliegtuig naar België te nemen (ibid.). Gevraagd in welk land u een 'beetje gewacht' hebt, antwoordt u de naam van dat land niet te kennen (ibid.). Opgemerkt dat u zei dat u het vliegtuig nam in een land waar u één week verbleef en waar u de taal niet begreep, maar eerder op de DVZ verklaard heeft dat u het vliegtuig nam in een land waar u anderhalve maand verbleef en waar ze een andere variant van het Swahili spraken, en gevraagd hoe u dat verklaart, geeft u het weinig bevredigende antwoord dat u in het Arabisch land langer bent gebleven (ibid.). Opgemerkt dat u op de DVZ zei dat u het vliegtuig nam in het land waar u anderhalve maand verbleef, antwoordt u van niet (CGVS, p. 16 en 17). Gevraagd of u niet gemerkt heeft in welk land u was toen u het vliegtuig nam, antwoordt u van niet (CGVS, p. 17).

Ook over uw paspoort legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming dat u uw paspoort hebt achtergelaten in Somalië (zie registratie verzoek om internationale bescherming, punt III). Op de DVZ verklaart u dan weer dat u uw paspoort verloren bent tijdens een verhuis binnen België drie jaar eerder (verklaring DVZ, punt 24). Hiermee geconfronteerd, ontkent u ooit Somalië vernoemd te hebben (CGVS, p. 20).

Bovenstaande toont aan dat u geen duidelijke en coherente verklaringen kan afleggen over uw vertrekdatum uit uw land van herkomst, uw reisweg en uw datum van binnenkomst in België. Het is zeer merkwaardig te noemen dat u geen enkele naam kent van de landen die u aandeed tijdens uw reis van Somalië naar België, terwijl u op sommige plaatsen meerdere weken verbleef en er ook het vliegtuig nam, en u hier bovendien sterk tegenstrijdige verklaringen over aflegt. Dit doet dan ook serieuze twijfels reizen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde land van herkomst en datum van vertrek.

Verder dient te worden aangestipt dat uw echtgenoot I. al tweemaal een verzoek om internationale bescherming indiende in België en evenveel keer werd afgewezen wegens gegronde twijfels van het CGVS over de Somalische nationaliteit en herkomst van het eiland Chula van uw echtgenoot (zie blauwe map). Uw man ging telkens in beroep, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) volgde het standpunt van het CGVS dat zijn Somalische nationaliteit en herkomst van het eiland Chula niet werden aangetoond. Hiermee geconfronteerd, gaat u nogal lichtzinnig over de conclusies van het CGVS en de RvV door te stellen dat u denkt dat uw echtgenoot 'in de war' was de dag van het interview (CGVS, p. 23). Het feit dat er door de Belgische asielinstanties in het verleden geen geloof werd gehecht aan de nationaliteit en herkomst van uw echtgenoot, u geen bevredigende verklaring heeft voor die ongeloofwaardigheid, en u uw eigen herkomst en nationaliteit koppelt aan die van uw echtgenoot, doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde nationaliteit en herkomst.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw kennis over het eiland Chula en uw wijk Feradoni ontoereikend is. U kent wel nog de naam van meerdere Bajuni-eilanden, de verschillende nederzettingen in Chula en de lokale haven, maar slaagt er niet in om doorleefde verklaringen af te leggen over uw verblijf daar en doet uitspraken die tegenstrijdig zijn met landeninformatie waarover het CGVS beschikt.

Gevraagd of er iets speciaals of specifiek is in de gebruiken of tradities van uw wijk Feradoni ten opzichte van de andere wijken op Chula, antwoordt u van niet en dat er overal dezelfde traditie is (CGVS, p. 9). Gevraagd naar het beroep van uw man, antwoordt u dat hij ging vissen met de boot van zijn oom (CGVS, p. 27 en 28). Gevraagd of uw man ook van Feradoni afkomstig was, antwoordt u affirmatief (CGVS, p. 28). Gevraagd wat het beroep is van de meeste mensen in Feradoni, antwoordt u dat de meeste mannen gingen vissen en de vrouwen thuisbleven (ibid.). Gevraagd of er ook mensen waren op Feradoni die vee hielden, antwoordt u dat een minderheid dat deed (ibid.). Uit specifieke landeninformatie blijkt dat visvangst inderdaad de hoofdactiviteit is van de Bajuni-bevolking op de eilanden, maar er een paar Bajunigroepen zijn die geen vis vangen of zelfs eten en deze mensen de feradoni worden genoemd (zie administratief dossier). Uw wijk of nederzetting Feradoni is het gebied op Chula waar de bijzondere Bajuni-groep woont die geen vis eet (ibid.). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat jullie wel vis eten, er echter één soort vis is die jullie niet eten en je die heel goed moet wassen (CGVS, p. 28).

Daarnaast legt u ook foutieve en inconsistente verklaringen af over de aanwezigheid van traditionele Somaliërs op uw eiland en de kennis van de Somalische taal onder de Bajuni-bevolking. Gevraagd of er op uw eiland ook mensen wonen die niet tot de Bajuni-etnie behoorden, antwoordt u in eerste instantie van wel (CGVS, p. 7). Gevraagd welke etnie of clan zij hadden, antwoordt u dat u deze keer dat ze niet op uw eiland wonen, maar op andere plaatsen (ibid.). Gevraagd of er op uw eiland dan enkel Bajuni wonen, antwoordt u bevestigend (ibid.). Uit landeninformatie blijkt echter dat er wel degelijk Somaliërs wonen op de verschillende Bajuni-eilanden (zie administratief dossier). Opgemerkt dat u eerder zei dat er Somaliërs naar de Bajuni-eilanden kwamen om zaken te verkopen en gevraagd of u zelf Somali spreekt, antwoordt u van niet (CGVS, p. 29). Gevraagd of u Somali kunt begrijpen, antwoordt u van niet en dat uw ouders Kibajuni spreken (ibid.). Uit specifieke landeninformatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de meerderheid van de Somalische Bajuni-bevolking – en zeker de jongere generatie en u bent nog vrij jong – Somali begrijpt en spreekt (zie administratief dossier). Zelfs degenen met een geringe mondelinge kennis van het Somali, kunnen echter wel Somali begrijpen (ibid.). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat er geen Bajuni zijn die de Somalische taal spreken (CGVS, p. 29).

Het feit dat u als Somalische – ook al beweert u afkomstig te zijn van de Bajuni-eilanden – geen Somali spreekt of zelfs begrijpt, en u bovendien niet op de hoogte bent dat een groot deel van de Bajuni-bevolking wel Somali spreekt en begrijpt, doet verder sterke twijfels rijzen over uw beweerde Somalische nationaliteit en herkomst van Chula. Ook is het zeer merkwaardig te noemen dat u niet weet dat de Bajuni van Feradoni – uw eigen wijk – geen vis eten of vangen.

Verder legt u nog vreemde en foutieve verklaringen af over de Bajuni-bevolking. Zo stelt u dat de Bajuni deel uitmaken van het traditionele Somalische clansysteem (CGVS, p. 6), terwijl uit informatie van het CGVS blijkt dat de Bajuni als minderheidsclan gemarginaliseerd worden en buiten het traditionele Somalische clansysteem vallen (zie administratief dossier). Er blijkt ook dat de sociale organisatie van de Bajuni slechts weinig gemeen heeft met het Somalische clansysteem (ibid.).

Ook is uw kennis over de woonplaatsen en geografische spreiding van de Bajuni zeer beperkt. Gevraagd waar Bajuni voornamelijk wonen, noemt u Kismayo en enkele Bajuni-eilanden voor de kust van Kismayo (CGVS, p. 6). Gevraagd in welke landen er nog Bajuni wonen, antwoordt u naast de kwestie dat jullie op eilanden wonen (ibid.). Gevraagd in welke andere landen er nog Bajuni wonen, antwoordt u nogmaals naast de kwestie dat jullie op eilanden wonen (ibid.). Opgemerkt dat u beweert Somalische te zijn en dus tot Somalië te behoren en gevraagd in welke andere landen er nog Bajuni wonen, antwoordt u dat jullie niet in andere landen wonen, maar op eilanden (ibid.). Gevraagd of er geen Bajuni wonen in andere landen dan Somalië, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd of er Bajuni in Kenia wonen, antwoordt u van niet (ibid.). Nochtans blijkt uit bronnen van het CGVS dat de Bajunibevolking ook langs de kust van Kenia leeft, de Somalische en Keniaanse Bajuni traditioneel uitgebreide sociale en economische contacten onderhouden en sommige Keniaanse Bajuni zich zelfs in Somalië hebben gevestigd en zijn gehuwd met de plaatselijke Somalische Bajuni (zie administratief dossier).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn van het Bajuni-eiland Chula behorende tot het district Kismayo gelegen in de provincie Lower Juba en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 24.10.2022 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 3). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (ibid.). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (ibid.).

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

De door u voorgelegde attesten van immatriculatie kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beslissing. Er dient opgemerkt dat de attesten zijn opgesteld op basis van uw eigen verklaringen en ze geen identiteitsbewijs, noch een nationaliteitsbewijs vormen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6, §§ 1 en 5, en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 4, punt 1, van de Richtlijn 2011/95/EU;
- Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Artikel 17 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 ter regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- Artikel 10 van de Richtlijn 2013/32/EU;
- De materiële motiveringsplicht;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel;
- Artikel 3 van het EVRM.

Na een theoretische toelichting, waarbij wordt geponeerd dat in de bestreden beslissing een objectief onderzoek ontbreekt gesteund op actuele bronnen, vraagt verzoekster om een correcte appreciatie van de gegeven verklaringen en bewijsstukken.

Zij benadrukt een jonge vrouw te zijn afkomstig uit Chula, een eiland voor de Somalische kust.

Verzoekster stelt dat ze laaggeschoold is en enkel religieus onderwijs volgde, hetgeen beperkt was. Verzoekster kan dan ook geen Arabisch lezen of schrijven.

Voorts stelt verzoekster dat ze via een mensensmokkelaar naar België kwam, waarbij ze geen informatie had over welke landen ze doorreisde.

Verzoekster stelt verder dat er etnische Bajuni zijn die Somalisch verstaan, doch dit enkel geldt voor de oudere bevolking waarvan het merendeel op het vaste land woont. Verzoekster is 29 jaar oud en woonde haar gehele leven op het eiland, waar ze afgeschermd was van de rest van de wereld. Verzoekster citeert hierbij rechtspraak van “*Immigration Appeal Tribunal*” van het Verenigd Koninkrijk van 2004.

De bestreden beslissing houdt geen rekening met de culturele realiteit.

Verzoekster heeft geen reden om haar herkomst te verhullen. Ze verwijst naar rechtspraak van de Raad waaruit blijkt dat het moeilijk is voor Bajuni om hun herkomst te bewijzen.

Gezien verzoekster haar leven op een eiland, minder dan 10 km², doorbracht, kan worden gesteld dat ze wereldvreemd is.

Het hoeft niet te verbazen dat ze niet weet dat er Bajuni in Kenia wonen.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster moeite had om alles te begrijpen.

Verzoekster meent verder dat er geen enkele bron zich in het administratief dossier bevindt, doch de bestreden beslissing hiernaar verwijst.

In de openbare databanken van het Commissariaat-generaal bevinden zich evenmin bronnen aangaande de Bajuni.

Aangaande haar laattijdige aanvraag, merkt verzoekster op dat ze sinds 2015 met haar man verbleef in België. Ze beviel van haar vierde kind in 2015 na haar aankomst in België. Ze kreeg steun van het OCMW. Ook al heeft haar man tweemaal een asielprocedure doorlopen, dit betekent nog niet dat verzoekster wist dat zij na haar aankomst in België meteen haar aanvraag moest indienen. Verzoekster ontfermde zich over de kinderen.

Bovendien is verzoekster afhankelijk van haar man die al jaren in België is. Hij heeft verzoekster en haar kinderen bij aankomst in België naar het OCMW gebracht waarna verzoekster in de veronderstelling was dat zij zo een verblijf kon krijgen.

Aangaande haar herkomst volhardt verzoekster in haar verklaringen.

Verzoekster kent de andere Bajuni-eilanden, de dicht bijliggende steden, de wijken van Chula, zij kent andere etnische groepen, zij kent de lokale haven, zij kan inschatten hoe ver zij van Chula naar een ander eiland moet varen. Ze benadrukt haar ongeschoolde, wereldvreemde profiel.

De bestreden beslissing miskent deze kennis.

Aangaande haar taal stelt verzoekster dat Bajuni geen Somali spreken maar Kibajuni, een dialect van het Swahili. Verzoekster heeft via haar raadsman om een tolk Swahili gevraagd gezien een tolk Kibajuni niet gebruikelijk is. Echter had zij veel moeite met het verstaan van de tolk en stelt zij vast dat zaken niet correct vertaald werden.

Uit onderzoek blijkt ook dat personen die Swahili spreken moeite hebben met het verstaan van personen die puur Kibajuni spreken. Verzoekster verwijst naar landeninformatie van het *Immigration and Refugee Board* van Canada van 2005.

Verzoekster verzoekt dan ook dat indien haar niet de vluchtelingenstatus of ondergeschikt de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend, zij een nieuw interview kan afleggen met een tolk Kibajuni.

Voorts meent verzoekster dat niet alle door haar neergelegde documenten werden besproken.

Verzoekster was in het bezit van de geboortecertificaten van de drie kinderen die in Somalië geboren zijn. Uit het persoonlijk onderhoud blijkt dat deze mogelijks werden neergelegd.

Deze documenten werden niet opgenomen in de bestreden beslissing, doch verzoekster legt ze in verzoekschrift nogmaals neer.

De geboortecertificaten dateren van 2018, drie jaar nadat zij gevlucht zijn. Het verkrijgen van geboorteaktes is onmogelijk, maar via de lokale overheden in Kismayo bestaat wel degelijk de mogelijkheid om op een later moment een certificaat van geboorte te verkrijgen. Het KB van 17 januari 2013 legt een lijst vast van landen waar het verkrijgen van een akte van de burgerlijke stand voor nationaliteitsdossiers erg moeilijk of onmogelijk is, wat bevestigt dat het voor bepaalde landen onmogelijk is of men op zware moeilijkheden botst bij het verkrijgen van geboorteaktes.

Het begin van bewijs wordt geleverd dat verzoekster wel degelijk van Chula afkomstig is.

Verzoekster heeft voorts de vrees aangehaald om enerzijds zelf slachtoffer te worden van genitale verminking. Anderzijds heeft zij ook deze vrees aangehaald voor haar twee minderjarige dochters. Verzoekster legt, indien deze documenten nog niet voorlagen, attesten voor van GAMS en landeninformatie waaruit blijkt dat 99,2 procent van alle vrouwen in Somalië besneden worden (stukken 4 en 5). Hieromtrent werd niet gemotiveerd in de bestreden beslissing.

Voorts meent verzoekster dat ze in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming.

In de bestreden beslissing wordt niet gemotiveerd omtrent de weigering van de subsidiaire bescherming.

De bestreden beslissing bevat geen enkele referentie naar de toestand in Somalië en specifiek voor personen van Bajuni clan en geen enkel onderzoek naar de noodzaak op subsidiaire bescherming. Er wordt op geen enkele wijze rekening gehouden met de specifieke gegevens eigen aan de persoon van verzoekster. Evenmin werd rekening gehouden met de actuele toestand in het land van herkomst.

Er is geen sprake van een individueel, objectief en onpartijdig onderzoek gesteund op nauwkeurige en actuele informatie. De geschiedenis van de Bajuni-clan werd geheel niet in rekening gebracht. In 1991 was er een zeer ernstige burgeroorlog waarbij er een etnische zuivering plaatsvond. Verzoekster verwijst hierbij naar landeninformatie (*"Bajuni: people, society, geography, history, language"* van Nurse, D. van 2018), waarbij wordt gesteld dat op het moment van schrijven niemand zeker kan weten hoeveel Bajuni er nog in Somalië zijn, maar een weloverwogen schatting zou het enkele tientallen, misschien een paar honderd zijn.

2.1.2. Stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift:

- 3. Geboortecertificaten M., Mu. en Y.;
- 4. Attesten GAMS 21 januari 2021;
- 5. Uittreksel rapport GAMS september 2022.

2.1.3. In een nota met opmerkingen zet de commissaris-generaal uiteen dat geen gegrond middel werd aangevoerd. Hij voegt COI Focus *"Somalië Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië"* van Cedoca van 24 mei 2022.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem bepalingen die verzoekster geschonden acht, toont op zich niet aan dat zij een nood aan internationale bescherming heeft.

2.3. De bestreden beslissing meent dat verzoekster haar Somalische nationaliteit en herkomst uit Chula niet aannemelijk maakt.

Waar verzoekster stelt dat het niet de taak is van de commissaris-generaal om de bewijswaarde van alle stukken te ontkrachten en dat er op basis van artikel 4, punt 1, van de Richtlijn 2011/95/EU een gedeelde

bewijslast geldt, benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij verzoekster zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van verzoekster op te vullen. Verzoekster gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU geen synoniem van “*gedeelde bewijslast*” is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op haar schouders rust.

De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet aldus geen afbreuk aan de verplichting van verzoekster om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken.

Het is dan ook aan verzoekster om alle nodige elementen aan te reiken en de verschillende elementen van het relaas toe te lichten.

Verzoeksters betoog werpt geen ander licht op de terechte vaststelling dat verzoekster verklaarde in 2013 of 2015 België te zijn binnengekomen, maar pas in september 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende. Zij geeft geen bevredigende verklaringen voor de laattijdigheid van haar verzoek. Zij heeft ook uiteenlopende verklaringen afgelegd over de datum waarop zij uit Somalië zou zijn vertrokken, haar reisweg naar België en het reisdocument dat zij is kwijtgeraakt.

Het feit dat er geen geloof werd gehecht aan de nationaliteit en herkomst van verzoeksters echtgenoot, doet uiteraard verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van haar eigen verklaringen over haar beweerde Somalische nationaliteit en herkomst.

De bestreden beslissing wordt bevestigd als volgt:

“Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat u zeer laattijdig een verzoek om internationale bescherming in België hebt ingediend. U verklaart Chula eind 2014 verlaten te hebben en in 2015 in België te zijn aangekomen (CGVS, p. 8 en 11). Opgemerkt dat u pas in september 2020 een verzoek om internationale bescherming in België hebt ingediend en gevraagd waarom u vijf jaar gewacht heeft, antwoordt u dat u ziek was bij aankomst, uw man eerst nog werk had maar daarna ontslagen werd en het OCMW jullie niet langer wilde helpen (CGVS, p. 13). Gevraagd waarom u niet meteen bij aankomst in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, antwoordt u dat u niets over de procedure wist, uw man u naar het OCMW bracht en ervan uitging dat het OCMW alles ging regelen (ibid.). Opgemerkt dat uw man zelf eerder al twee verzoeken om internationale bescherming heeft ingediend in België en de procedure dus kent, en nogmaals gevraagd waarom u nog vijf jaar gewacht heeft om een eigen verzoek in te dienen, geeft u het weinig verhelderende antwoord dat u het niet weet, uw man u naar het OCMW bracht en u daarna naar school ging (CGVS, p. 14). Gevraagd of u ooit een andere procedure heeft gestart in België om een verblijfsvergunning te bekomen, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd of u of uw echtgenoot ooit een 9bis (humanitaire regularisatie) hebben aangevraagd, antwoordt u dat uw man van plan is om dat te doen (ibid.). Gevraagd of uw echtgenoot sinds zijn aankomst in België het land ooit verlaten heeft, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd of u sinds uw aankomst in België het land ooit verlaten heeft, antwoordt u van niet (ibid.).

Bovenstaande toont aan dat u geen bevredigende verklaring geeft voor uw laattijdig verzoek. Van een verzoeker om internationale bescherming wiens leven in gevaar is, mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij of zij zo snel mogelijk na aankomst in het land van asiel een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat u dat niet gedaan hebt en meerdere jaren hebt gewacht doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde motieven om uw land van herkomst te verlaten. Aangezien uw echtgenoot in het verleden zelf twee verzoeken om internationale bescherming heeft ingediend en de hele asielprocedure tweemaal van A tot Z heeft doorlopen, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u goed genoeg op de hoogte was van de weg naar die asielprocedure.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de datum van vertrek uit uw land van herkomst en de datum van aankomst in België. Op de DVZ en het CGVS geeft u aan dat u eind 2014 vertrokken bent uit Chula (verklaring DVZ, punt 10 en 32, en CGVS, p. 8), terwijl u tijdens de registratie van uw asielaanvraag aangaf in maart 2013 in België te zijn aangekomen (zie registratie verzoek om internationale bescherming, punt II). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat het een fout was, het ondertussen verbeterd is en u in 2015 naar België kwam (CGVS, p. 11). Gevraagd waarom u dan eerst maart 2013 hebt opgegeven, antwoordt u dat het een misverstand was (ibid.).

Daarenboven legt u tegenstrijdige en vage verklaringen af over uw reisweg naar België. Op de DVZ verklaart u met de boot vanuit Chula te zijn vertrokken naar een onbekend land waar er Arabisch werd gesproken en waar u drie weken verbleef (verklaring DVZ, punt 32), terwijl u op het CGVS aangeeft zes weken in dat onbekend Arabisch land te hebben verbleven (CGVS, p. 13). Opgemerkt dat u dus zes weken in een land verbleef zonder te weten welk land het was, antwoordt u dat dat klopt en u de naam niet kent omdat u altijd binnen bleef (CGVS, p. 14). Gevraagd of u dan geen enkel idee heeft welk land dat was, antwoordt u van niet (ibid.). Opgemerkt dat u op de DVZ zei dat u daar drie weken verbleef in plaats van zes en gevraagd hoe dat komt, antwoordt u dat ze u op de DVZ niet goed verstaan hebben (ibid.). Gevraagd waar u die zes weken verbleef, antwoordt u dat u in een gebouw verbleef zonder naar buiten te gaan (ibid.). Op de DVZ verklaart u met de boot vanuit het onbekend Arabisch land naar een volgend onbekend land te zijn gegaan waar er een andere variant van Swahili – u spreekt zelf Kiswahili of Kibajuni – gesproken werd en waar u anderhalve maand verbleef (verklaring DVZ, punt 32). Op het CGVS opgemerkt dat u van een onbekend Arabisch land naar een ander land ging en gevraagd welk land dat was, antwoordt u dat deze keer dat u hun taal niet begreep (CGVS, p. 15), wat sterk contrasteert met uw verklaringen op de DVZ. Nogmaals gevraagd welk land dat was, antwoordt u dat u het niet weet en u jullie daar niet lang gebleven zijn (ibid.). Gevraagd hoe lang u daar bleef, antwoordt u dat u daar één week verbleef (CGVS, p. 16).

Gevraagd welke taal ze daar spraken, antwoordt u het niet te weten (ibid.). U verklaart verder dat u na één week in dat land het vliegtuig nam (ibid.). Gevraagd naar welk land u het vliegtuig nam, antwoordt u dat u eerst naar een ander land ging waar jullie even gewacht hebben om vervolgens het vliegtuig naar België te nemen (ibid.). Gevraagd in welk land u een 'beetje gewacht' hebt, antwoordt u de naam van dat land niet te kennen (ibid.). Opgemerkt dat u zei dat u het vliegtuig nam in een land waar u één week verbleef en waar u de taal niet begreep, maar eerder op de DVZ verklaard heeft dat u het vliegtuig nam in een land waar u anderhalve maand verbleef en waar ze een andere variant van het Swahili spraken, en gevraagd hoe u dat verklaart, geeft u het weinig bevredigende antwoord dat u in het Arabisch land langer bent gebleven (ibid.). Opgemerkt dat u op de DVZ zei dat u het vliegtuig nam in het land waar u anderhalve maand verbleef, antwoordt u van niet (CGVS, p. 16 en 17). Gevraagd of u niet gemerkt heeft in welk land u was toen u het vliegtuig nam, antwoordt u van niet (CGVS, p. 17).

Ook over uw paspoort legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming dat u uw paspoort hebt achtergelaten in Somalië (zie registratie verzoek om internationale bescherming, punt III). Op de DVZ verklaart u dan weer dat u uw paspoort verloren bent tijdens een verhuis binnen België drie jaar eerder (verklaring DVZ, punt 24). Hiermee geconfronteerd, ontkent u ooit Somalië vernoemd te hebben (CGVS, p. 20).

Bovenstaande toont aan dat u geen duidelijke en coherente verklaringen kan afleggen over uw vertrekdatum uit uw land van herkomst, uw reisweg en uw datum van binnenkomst in België. Het is zeer merkwaardig te noemen dat u geen enkele naam kent van de landen die u aandeed tijdens uw reis van Somalië naar België, terwijl u op sommige plaatsen meerdere weken verbleef en er ook het vliegtuig nam, en u hier bovendien sterk tegenstrijdige verklaringen over aflegt. Dit doet dan ook serieuze twijfels reizen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerd land van herkomst en datum van vertrek.

Verder dient te worden aangestipt dat uw echtgenoot I. al tweemaal een verzoek om internationale bescherming indiende in België en evenveel keer werd afgewezen wegens gegronde twijfels van het CGVS over de Somalische nationaliteit en herkomst van het eiland Chula van uw echtgenoot (zie blauwe map). Uw man ging telkens in beroep, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) volgde het standpunt van het CGVS dat zijn Somalische nationaliteit en herkomst van het eiland Chula niet werden aangetoond. Hiermee geconfronteerd, gaat u nogal lichtzinnig over de conclusies van het CGVS en de RvV door te stellen dat u denkt dat uw echtgenoot 'in de war' was de dag van het interview (CGVS, p. 23). Het feit dat er door de Belgische asielinstanties in het verleden geen geloof werd gehecht aan de nationaliteit en herkomst van uw echtgenoot, u geen bevredigende verklaring heeft voor die ongeloofwaardigheid, en u uw eigen herkomst en nationaliteit koppelt aan die van uw echtgenoot, doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerd nationaliteit en herkomst."

Na een lezing van het administratief dossier, gepaard met de neergelegde landeninformatie van beide partijen, is de Raad van oordeel dat de bestreden beslissing terecht verzoeksters voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst uit Chula in Somalië in twijfel trekt.

De Raad kan slechts vaststellen dat vragen werden gesteld over haar beweerde, doch terecht ongeloofwaardig bevonden regio van herkomst. Aangezien verzoekster bij de asielinstanties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit en nationaliteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Er zijn geen redenen waarom verzoekster dit niet eenduidig zou kunnen aantonen en toelichten.

Verzoekster stelt ten onrechte dat uit onderzoek blijkt dat personen die Swahili spreken moeite hebben met het verstaan van personen die puur Kibajuni spreken. Verzoekster spreekt een dialect van het Swahili, indien zou worden aangenomen dat zij puur Kibajuni spreekt, maar uit het onderzoek blijkt dat het verschil tussen Swahili en Kibajuni niet altijd duidelijk kan worden gemaakt. Blijkbaar zou het voor Swahili sprekers moeilijk zijn om Kibajuni te begrijpen wanneer Swahili niet hun moedertaal is, of wanneer twee of meer Bajuni met elkaar puur Bajuni praten. Zelfs al valt niet uit te sluiten dat niet elk gehoor in optimale omstandigheden plaatsvindt, dan nog dient verzoekster *in concreto* aan te tonen dat wat in de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken of in de notities van het persoonlijk onderhoud werd opgenomen niet overeenstemt met wat zij heeft verklaard, *quod non in casu*.

De volgende vaststellingen van de commissaris-generaal zijn aldus correct, pertinent, en vinden steun in het administratief dossier:

“Verder dient te worden opgemerkt dat uw kennis over het eiland Chula en uw wijk Feradoni ontoereikend is. U kent wel nog de naam van meerdere Bajuni-eilanden, de verschillende nederzettingen in Chula en de lokale haven, maar slaagt er niet in om doorleefde verklaringen af te leggen over uw verblijf daar en doet uitspraken die tegenstrijdig zijn met landeninformatie waarover het CGVS beschikt. Gevraagd of er iets speciaals of specifiek is in de gebruiken of tradities van uw wijk Feradoni ten opzichte van de andere wijken op Chula, antwoordt u van niet en dat er overal dezelfde traditie is (CGVS, p. 9). Gevraagd naar het beroep van uw man, antwoordt u dat hij ging vissen met de boot van zijn oom (CGVS, p. 27 en 28). Gevraagd of uw man ook van Feradoni afkomstig was, antwoordt u affirmatief (CGVS, p. 28). Gevraagd wat het beroep is van de meeste mensen in Feradoni, antwoordt u dat de meeste mannen gingen vissen en de vrouwen thuisbleven (ibid.). Gevraagd of er ook mensen waren op Feradoni die vee hielden, antwoordt u dat een minderheid dat deed (ibid.). Uit specifieke landeninformatie blijkt dat visvangst inderdaad de hoofdactiviteit is van de Bajuni-bevolking op de eilanden, maar er een paar Bajunigroepen zijn die geen vis vangen of zelfs eten en deze mensen de feradoni worden genoemd (zie administratief dossier). Uw wijk of nederzetting Feradoni is het gebied op Chula waar de bijzondere Bajuni-groep woont die geen vis eet (ibid.). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat jullie wel vis eten, er echter één soort vis is die jullie niet eten en je die heel goed moet wassen (CGVS, p. 28).

Daarnaast legt u ook foutieve en inconsistente verklaringen af over de aanwezigheid van traditionele Somaliërs op uw eiland en de kennis van de Somalische taal onder de Bajuni-bevolking. Gevraagd of er op uw eiland ook mensen wonen die niet tot de Bajuni-etnie behoorden, antwoordt u in eerste instantie van wel (CGVS, p. 7). Gevraagd welke etnie of clan zij hadden, antwoordt u dat u deze keer dat ze niet op uw eiland wonen, maar op andere plaatsen (ibid.). Gevraagd of er op uw eiland dan enkel Bajuni wonen, antwoordt u bevestigend (ibid.). Uit landeninformatie blijkt echter dat er wel degelijk Somaliërs wonen op de verschillende Bajuni-eilanden (zie administratief dossier). Opgemerkt dat u eerder zei dat er Somaliërs naar de Bajuni-eilanden kwamen om zaken te verkopen en gevraagd of u zelf Somali spreekt, antwoordt u van niet (CGVS, p. 29). Gevraagd of u Somali kunt begrijpen, antwoordt u van niet en dat uw ouders Kibajuni spreken (ibid.). Uit specifieke landeninformatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de meerderheid van de Somalische Bajuni-bevolking – en zeker de jongere generatie en u bent nog vrij jong – Somali begrijpt en spreekt (zie administratief dossier). Zelfs degenen met een geringe mondelinge kennis van het Somali, kunnen echter wel Somali begrijpen (ibid.). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat er geen Bajuni zijn die de Somalische taal spreken (CGVS, p. 29).

Het feit dat u als Somalische – ook al beweert u afkomstig te zijn van de Bajuni-eilanden – geen Somali spreekt of zelfs begrijpt, en u bovendien niet op de hoogte bent dat een groot deel van de Bajuni-bevolking wel Somali spreekt en begrijpt, doet verder sterke twijfels rijzen over uw beweerde Somalische nationaliteit en herkomst van Chula. Ook is het zeer merkwaardig te noemen dat u niet weet dat de Bajuni van Feradoni – uw eigen wijk – geen vis eten of vangen.

Verder legt u nog vreemde en foutieve verklaringen af over de Bajuni-bevolking. Zo stelt u dat de Bajuni deel uitmaken van het traditionele Somalische clansysteem (CGVS, p. 6), terwijl uit informatie van het CGVS blijkt dat de Bajuni als minderheidsclan gemarginaliseerd worden en buiten het traditionele

Somalische clansysteem vallen (zie administratief dossier). Er blijkt ook dat de sociale organisatie van de Bajuni slechts weinig gemeen heeft met het Somalische clansysteem (ibid.).

Ook is uw kennis over de woonplaatsen en geografische spreiding van de Bajuni zeer beperkt. Gevraagd waar Bajuni voornamelijk wonen, noemt u Kismayo en enkele Bajuni-eilanden voor de kust van Kismayo (CGVS, p. 6). Gevraagd in welke landen er nog Bajuni wonen, antwoordt u naast de kwestie dat jullie op eilanden wonen (ibid.). Gevraagd in welke andere landen er nog Bajuni wonen, antwoordt u nogmaals naast de kwestie dat jullie op eilanden wonen (ibid.). Opgemerkt dat u beweert Somalische te zijn en dus tot Somalië te behoren en gevraagd in welke andere landen er nog Bajuni wonen, antwoordt u dat jullie niet in andere landen wonen, maar op eilanden (ibid.). Gevraagd of er geen Bajuni wonen in andere landen dan Somalië, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd of er Bajuni in Kenia wonen, antwoordt u van niet (ibid.). Nochtans blijkt uit bronnen van het CGVS dat de Bajunibevolking ook langs de kust van Kenia leeft, de Somalische en Keniaanse Bajuni traditioneel uitgebreide sociale en economische contacten onderhouden en sommige Keniaanse Bajuni zich zelfs in Somalië hebben gevestigd en zijn gehuwd met de plaatselijke Somalische Bajuni (zie administratief dossier).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn van het Bajuni-eiland Chula behorende tot het district Kismayo gelegen in de provincie Lower Juba en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 24.10.2022 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 3). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (ibid.). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (ibid.).

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

De door u voorgelegde attesten van immatriculatie kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beslissing. Er dient opgemerkt dat de attesten zijn opgesteld op basis van uw eigen verklaringen en ze geen identiteitsbewijs, noch een nationaliteitsbewijs vormen."

Waar verzoekster stelt dat zij nog jong is, dat zij slechts enkele jaren naar de koranschool is geweest en maar beperkt kan lezen en schrijven en dat, gelet op haar herkomst van Chula er niet van haar kan worden verwacht dat zij Arabisch kan lezen of schrijven en een notie van het Somalisch zou moeten hebben, is de Raad van oordeel dat zelfs van een persoon met beperkte scholing redelijkerwijs kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar beweerde regio van herkomst.

Dit geldt temeer aangezien verzoekster minstens 28 jaar oud was, moeder van drie kinderen, ten tijde van haar beweerde vertrek richting België. Een beperkte scholing houdt niet in dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of haar zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven. De aangevoerde argumenten inzake verzoeksters profiel kunnen niet overtuigen als verschoningsgrond voor haar ontoereikende kennis met betrekking tot haar directe leefomgeving. De stelling dat verzoekster met een smokkelaar reisde en de taal niet sprak, gaat voorbij aan het feit dat verzoekster het Swahili machtig is en via een smokkelaar die door haar neef werd geregeld naar België werd gesmokkeld met haar drie kinderen, waar haar echtgenoot al sinds 2010 verblijft.

Uit het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster een ontoereikende kennis weergeeft van Chula en de directe omgeving, hetgeen wordt uiteengezet in de bestreden beslissing. De geloofwaardigheid van haar kennis wordt ondergraven door foutieve verklaringen van verzoekster. Zo stelt verzoekster dat de meeste inwoners van Feradoni vissers zijn, en een minderheid zich bezig zou houden met vee. Uit de landeninformatie blijkt dat bepaalde inwoners van Feradoni zich niet zouden bezighouden met vis, noch vis zouden eten. De landeninformatie maakt inderdaad gewag van een groep genaamd de 'Feradoni' ook gekend als *Naferado* en *Nakatoa*, die geen vis consumeren en zich bezig zou houden met landbouw (Landeninformatie, stuk 5, nr. 1). De bestreden beslissing stelt terecht dat verzoekster verkeerdelijk beweert dat er geen etnische Somaliërs zouden wonen op haar eiland. Voorts acht de bestreden beslissing het ongeloofwaardig dat verzoekster geen Somali zou kennen. Uit de bijvoegde landeninformatie in het verzoekschrift, partieel geciteerd uit rechtspraak van het "*UK Immigration Appeal Tribunal*" van 2004, blijkt enerzijds dat meeste Banjuni ook Somalisch spreken en anderzijds dat de eilandbevolking in zulke isolatie zou leven dat ze geen Somali kennen. De landeninformatie waarnaar de bestreden beslissing verwijst stelt ook dat de kennis van het Somali wijdverspreid is vanwege een volksverhuis naar het vasteland. Gelet op het voorgaande kan er niet zomaar worden aangenomen dat de Bajuni van Chula Somali zouden kennen, maar dit doet geen afbreuk aan het feit dat verzoekster foutieve verklaringen aflegt over de aanwezigheid van traditionele Somaliërs op het eiland Chula en de kennis van de Somalische taal onder de Bajuni bevolking. Verzoekster leefde alleszins niet compleet geïsoleerd, aangezien zij naar de madrassa is geweest en verklaarde dat zij eten verkocht op straat.

Het verzoekschrift stelt overigens ten onrechte dat het administratief dossier geen landeninformatie bevat inzake haar verzoek om internationale bescherming, nu dit een themaverslag "*De Somalische Bajuni-eilanden*" van Landinfo van 16 februari 2010 bevat en ook een rapport over een COI workshop "*Clans in Somalia*" van ACCORD van december 2009.

De geboortecertificaten van haar drie oudste kinderen die in Somalië zouden zijn geboren, voor het eerst bij het verzoekschrift bijgebracht, stellen dat M., Mu. en Y. geboren zijn in Chula en zouden aantonen dat verzoekster wel degelijk afkomstig is van Chula. De Raad stelt in de eerste plaats vast documenten enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. De voorgelegde documenten vermogen op zichzelf niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Dit geldt des te meer, aangezien deze documenten in 2018 zouden zijn opgesteld en er geen bevredigende verklaring is waarom verzoekster deze thans pas voorlegt. Gelet op deze vaststelling, alsook het gegeven dat Somalische identiteitsdocumenten zeer weinig bewijswaarde hebben gezien deze makkelijk kunnen worden aangekocht op de illegale markt en corruptie wijdverspreid is (COI Focus "*Somalië. Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië*" van Cedoca van 24 mei 2022, nota met opmerkingen), kan er geen bewijswaarde aan de geboortecertificaten worden gehecht. Bovendien gaat het hier om kopieën, waarvan de authenticiteit en de herkomst aldus niet worden nagegaan daar kopieën gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd, gemakkelijk manipuleerbaar zijn en bovendien door om het even wie, waar en wanneer kunnen zijn opgemaakt.

De verwijzing naar een vrees voor vrouwelijke genitale verminking werpt geen ander licht op bovenstaande beoordeling.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoekster maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat haar verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van

de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware nationaliteit, identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de nationaliteit en verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP